

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนคำควบกล้ำ
โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซีพลิซิทีทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
The Development of Ability in Thai Diphthong Reading and Writing
by Explicit Teaching Method for Grade 2 Students.

ศุภิสรา บุตรวัน¹
วสันต์ สรรพสุข²

Supitsara Butwan¹
Wasan Sapphasuk²

Received: August 28,2022 Revised: August 28,2022 Accepted: November 24,2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซีพลิซิทีทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซีพลิซิทีทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) 3) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซีพลิซิทีทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ปีการศึกษา 2564 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซีพลิซิทีท จำนวน 10 แผน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผลการประเมินความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซีพลิซิทีทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 3, 4, 7, 8 และ 9 อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, 5, 6 และ 10 อยู่ในระดับคุณภาพมาก
- 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซีพลิซิทีทหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3) ความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำรูปแบบการสอนแบบเอ็กซีพลิซิทีทหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

¹² วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

School of Education, University of Phayao

¹ Corresponding author Email: supitsara.buthwan@gmail.com

คำสำคัญ: เอ็กซีพลิซิท, ความสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ, เขียนคำควบกล้ำ

Abstract

The objectives of this research were 1) create and examine the efficiency of the lesson plans of Thai Diphthong by using Explicit Teaching Method for grade 2 students with the criterion set. 2) compare grade 2 Students' ability in Thai diphthong reading after using the Explicit Teaching Method, and 3) compare grade 2 Students' ability in Thai diphthong writing after using the Explicit Teaching Method. The population consisted of 15 students in grade 2 during the academic year of 2021 at Sobsa (Saijai Dalal Anusorn) School, Chiangkham district, Phayao. The research instruments were 1) ten lesson plans, 2) the reading test including 20 items, and 3) the writing test including 20 items. The data were analyzed by mean, standard deviation, and the Wilcoxon-signed rank test were as follows:

1) The assessment of the lesson plans of Thai Diphthong by using the Explicit Teaching Method for grade 2 students was based on the criteria of accuracy and appropriateness and found that the first, third, fourth, seventh, eighth, and ninth plans were rated at the highest level. The other plans were rated at a high level.

2) The comparison grade 2 students' ability in Thai diphthong reading after learning by Explicit Teaching Method had significantly higher than that before learning at the .05 level.

3) The comparison grade 2 students' ability in Thai diphthong writing after learning by Explicit Teaching Method had significantly higher than that before learning at the .05 level.

Keywords: Explicit, Ability Thai diphthong reading, Thai diphthong writing

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน เน้นเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ให้สื่อสารได้ถูกต้อง และเกิดผลดี โดยสามารถใช้ทักษะการฟัง การอ่าน การดู (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ตามที่รัฐบาลได้ กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อยกระดับการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์กำหนดให้มีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ 21 จาก สภาพปัญหาการเรียนภาษาไทยในระดับประเทศ พบว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยของเด็กไทยในปัจจุบัน มีปัญหาในเรื่องการพูดอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้อาจเนื่องมาจากการอ่านและเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้อง โดยมี ผลการสำรวจของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2562) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ประเมินการอ่านไม่ออกร้อยละ 10.20 และประเมินครั้งที่ 2 นักเรียนอ่านไม่ออกลดลง ร้อยละ 8.98 ถึงแม้เด็กอ่านไม่ออกจะลดลง แต่ยังไม่สามารถตอบนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้ สาเหตุอาจเกิด จากเด็กนักเรียนอยู่ตามโรงเรียนห่างไกลและไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ในส่วนสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 ได้ประกาศนโยบาย ปี 2564 “เดินหน้าพัฒนาการอ่านการเขียน

เด็กไทยวิถีใหม่ อ่านออกเขียนได้ ลายมือสวย” ในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียนในสังกัดดำเนินงานอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ทุกคนอ่านออกเขียนได้ รวมทั้งแก้ไขปัญหาการเรียนด้านการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ อ่านไม่คล่อง เขียนไม่คล่อง (คู่มือการดำเนินการพัฒนาการอ่านเขียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2, 2564)

ทั้งนี้ข้อมูลจากการติดตาม ประเมินผล เชิงประจักษ์ พบว่าผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (RT) ของโรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) ด้านการออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ค่าเฉลี่ย 82.00 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก และในปีการศึกษา 2563 นั้น ค่าเฉลี่ยด้านการออกเสียง อยู่ที่ 57.28 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ (รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) ปีการศึกษา 2563) จะเห็นได้ว่ามีอัตราการลดลงถึงร้อยละ 69.85 และอาจเนื่องมาจาก การขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาเมื่อส่งต่อชั้นเรียนและความพร้อมของผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพสภาพการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในห้องเรียนละเลย การออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ เช่น ข้าวคราว เป็น ข้าวควา, ปอดโปรง เป็น ปอดโปง, ครู เป็น คู อาจเนื่องมาจาก อิทธิพลของภาษาถิ่น (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2561) และการใช้เพื่อสื่อสารให้เข้าใจเท่านั้น อีกทั้งยังทำให้ การสื่อสารเกิดความเข้าใจที่ผิดพลาด จากการศึกษาของอาทิ คมขำ แสนกล้า (2547) และ ประสงค์ ราชณสุข (2532) พบว่า การออกเสียง ร ล และเสียงควบกล้ำเป็นปัญหาวินิจฉัย สอดคล้องกับแนวคิดของ จุฑามาศ ศรีวิสัย (2549) ดังนั้น หากคนไทยยังคงละเลยการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องต่อไป เสียงพยัญชนะ ร ล และการออกเสียงคำควบกล้ำอาจสูญหายไป และอาจทำให้การเขียนคำเหล่านั้นยากขึ้น เนื่องจาก ไม่ได้เขียนตามเสียงที่ได้ยินแต่ต้องใช้การจำรูปแบบการเขียนคำที่ต้องการสื่อความแทน

จากปัญหาการอ่านและเขียนคำควบกล้ำข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษารูปแบบการสอนแบบ เอ็กซ์พลิซิทีเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยพัฒนามาจาก Barak Rosenshine (1986) ซึ่งได้ศึกษา สังเคราะห์งานวิจัย และสรุปออกมาเป็นรูปแบบการสอนและมีเป้าหมายที่ชัดเจน ดังที่ วิชาเรียนดี (2547) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิที (Explicit Teaching Method) ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมการพัฒนาทักษะ (Skills) ให้กับผู้เรียน ซึ่งมีขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ ซึ่งจะให้นักเรียนรู้จัก พยายาม สละ และสามารถอ่านคำนั้น ได้ถูกต้อง รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทีทำให้นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติไปพร้อม ๆ กับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) เช่นเดียวกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) สรุปว่า การฝึกทักษะภาษาไทยจำเป็นต้องใช้การฝึกย้ำซ้ำทวน ฝึกบ่อย ๆ จึงจะทำให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ มีความจำ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้นาน มีงานวิจัยที่ยืนยันตรงกันว่า รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทีทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอีกด้วย และจากการ วิเคราะห์ข้อมูลของการเปรียบเทียบขั้นตอนรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิทีของผู้วิจัย และการศึกษา แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิที สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิซิที หมายถึง รูปแบบการสอนที่มีเป้าหมายและขั้นตอนที่ชัดเจน ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอนดังนี้ คือ 1) การทบทวนความรู้เดิม หมายถึง ทบทวนสาระความรู้หลังการฝึกทักษะที่เรียนหรือฝึกไปแล้ว 2) การสอนเนื้อหาใหม่ หมายถึง ครูบอกหรือแจ้งวัตถุประสงค์ให้นักเรียน สอนทีละขั้นตอนหรือแบ่งสอน เป็นเรื่องย่อย ๆ โดยใช้การอธิบายหรือยกตัวอย่าง จากนั้นตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน 3) การปฏิบัติโดยครูให้คำแนะนำ หมายถึง ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ โดยครูคอยแนะนำในห้องเรียน 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีการแก้ไข หมายถึง การตรวจสอบการกระทำของนักเรียน โดยครู

ตรวจสอบว่า ถูกต้องไหม หากยังไม่ถูกต้อง ครูเสนอแนะและให้นักเรียนฝึกให้ถูกต้อง 5) การฝึกปฏิบัติอิสระ หมายถึง การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยอิสระด้วยตนเอง เพื่อปรับปรุงขั้นตอนที่นักเรียนผิดพลาด 6) การสรุปบทวน หมายถึง การทบทวนความรู้ทั้งหมดที่ได้เรียนมา อาจทบทวนเป็นรายสัปดาห์หรือรายเดือน เพื่อความคงทนของการเรียนรู้ และตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนไปแล้วจริงจากการทบทวนข้างต้นชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลีซิท (Explicit Teaching Method) จึงเหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียน ที่จะทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนดีขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีการศึกษาในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน คังงานวิจัยของ ศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553) อรรวรรณ มีขำนาญ (2557) ไตน์ สาและ (2560) และ Atkins, James Grant (2013) ชี้ให้เห็นสอดคล้องกัน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะพัฒนา รูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลีซิท สามารถนำมาเป็นแนวคิดในการแก้ไขปัญหาด้านทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลีซิทมีการวางเป้าหมายที่ชัดเจน ประกอบด้วยขั้นตอนการฝึกซ้ำ ๆ และทบทวนความรู้เดิมก่อนเรียนเรื่องใหม่ นอกจากนี้ยังมีการสาธิตในแต่ละขั้นตอน นักเรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจก่อนจึงขึ้นเรื่องใหม่ สามารถฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีครูคอยแนะนำและการดูแลอย่างทั่วถึงในดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้และการฝึกอิสระ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างและตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลีซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลีซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์)
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลีซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์)

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลีซิทหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซพลีซิทหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) ปีการศึกษา 2564 ซึ่งมีเพียง 1 ห้องเรียน จำนวน 15 คน โดยนักเรียนมีลักษณะคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที เรื่อง คำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน ดำเนินการสอนแผนละ 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 คำควบแท้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำควบกล้ำแท้ (ร ล ว) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คำควบกล้ำแท้ (คำ ร กล้ำ) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำควบกล้ำแท้ (คำ ร กล้ำ) ผันเสียง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 คำควบกล้ำแท้ (คำ ล กล้ำ) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 คำควบกล้ำแท้ (คำ ล กล้ำ) ผันเสียง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 คำควบกล้ำแท้ (คำ ว กล้ำ) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 คำควบกล้ำแท้ (คำ ว กล้ำ) ผันเสียง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 คำควบกล้ำไม่แท้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 อ่าน เขียน เรียนรู้ความหมาย โดยมีขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.2 ศึกษาแนวคิดหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในความสามารถในการอ่าน การเขียนคำ และรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที

1.3 แบ่งเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ โดยกำหนดเวลาประเด็นจากเนื้อหาเรื่อง คำควบกล้ำ เรื่องที่ 1 – 10 เรื่องละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

1.4 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ รายละเอียดของสาระการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหา ธรรมชาติของสาระ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีองค์ประกอบดังนี้ 1) สาระการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้ 3) ตัวชี้วัด 4) สาระสำคัญ 5) จุดประสงค์ (ด้านความรู้, ด้านทักษะ, ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์) 6) กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้ ขั้นที่ 2 การสอนเนื้อหาใหม่ ขั้นที่ 3 การปฏิบัติโดยครูให้การแนะนำ ขั้นที่ 4 การให้ข้อมูลย้อนกลับและวิธีการแก้ไข ขั้นที่ 5 การให้ฝึกปฏิบัติโดยอิสระ ขั้นที่ 6 การสรุปทบทวน 7) สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ 8) ภาระชิ้นงาน และ 9) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.6 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และองค์ประกอบของเนื้อหา ซึ่งสร้างขึ้นตามรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert scale) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้ ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด 4 หมายถึง เหมาะสมมาก 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด ผลการหาค่าความถูกต้องเหมาะสมและองค์ประกอบของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าระหว่าง 4.01 - 5.00 ซึ่งหมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับคุณภาพเหมาะสมมากที่สุด

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 109 (บ้านร่องสำน) ที่มีความ

คล้ายคลึงและอยู่ในกลุ่มโรงเรียนตำบลเดียวกันกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลาก และไม่เคยผ่านการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องนี้ มาก่อน จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน อ่อน 1 คน โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

1.9 ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับนักเรียน จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ การสอนแบบเอ็กซ์พลซิทีท เรื่อง คำควบกล้ำ โดยนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้าน สบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) ปีการศึกษา 2564 จำนวน 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ (ก่อนเรียนและ หลังเรียนใช้ข้อสอบฉบับเดียวกัน) ลักษณะการให้คะแนน เมื่ออ่านถูกต้องได้ 1 อ่านผิดได้ 0 คะแนน

2.1.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง เป็นคำควบกล้ำ โดยคำที่ นำมาจะเลือกมาจากบัญชีคำที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 1,098 คำ

2.1.2 นำแบบทดสอบมาตรวจสอบความเหมาะสมของรายการคำ การตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การทดสอบความเที่ยงตรงด้าน เนื้อหาโดยหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งหมายความว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความ เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ในการทดสอบ

2.1.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐ วิทยา 109 (บ้านร่องสำน) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ ผลการหาค่าความยาก (p) พบว่า มีค่าความยากที่เลือกใช้อยู่ระหว่าง 0.49 – 0.75 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.45 – 0.78 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (KR20) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557) เท่ากับ 0.87

2.2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ (ก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ข้อสอบฉบับเดียวกัน) ลักษณะการให้คะแนน เมื่อเขียนถูกต้องได้ 1 เขียนผิดได้ 0 คะแนน

2.2.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำ โดยคำที่นำมาเป็นคำควบ กล้ำ เลือกมาจากบัญชีคำที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 1,098 คำ

2.2.2 นำแบบทดสอบมาตรวจสอบความเหมาะสมของรายการคำ การตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การทดสอบความเที่ยงตรงด้าน เนื้อหาโดยหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.60 – 1.00 ซึ่งหมายความว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความ เหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ในการทดสอบ

2.2.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลอง ใช้เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 109 (บ้านร่องสำน) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการหาค่าความยาก (p) พบว่า มีค่าความยาก ที่เลือกใช้อยู่ระหว่าง 0.49 – 0.75 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.45 – 0.78 และมีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ (KR20) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557) เท่ากับ 0.75

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

จากการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท เรื่อง คำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงและเขียนคำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบเป็นรายบุคคล อย่างละ 20 ข้อ เมื่ออ่านหรือเขียนถูกต้องได้ 1 อ่านหรือเขียนผิดได้ 0 คะแนน ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทและใช้แบบบันทึกคะแนนของนักเรียนดำเนินการทดสอบโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท จำนวน 10 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

3. ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงและเขียนคำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบเป็นรายบุคคล อย่างละ 20 ข้อ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน เมื่ออ่านหรือเขียนถูกต้องได้ 1 อ่านหรือเขียนผิดได้ 0 คะแนน ดำเนินการทดสอบโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง หลังดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทและใช้แบบบันทึกคะแนนของนักเรียน เพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลองจึงทำการรวบรวมคะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงและเขียนคำควบกล้ำ ก่อนและหลังเรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบด้วยสถิติทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์ด้วยสถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) วิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน

3. ความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) วิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลลิซิท

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังตาราง

แผนการจัดการเรียนรู้	μ	σ	ระดับคุณภาพ
1. คำควบแท้	4.93	0.21	มากที่สุด
2. คำควบกล้ำแท้ (ร ล ว)	4.41	0.14	มาก
3. คำควบกล้ำแท้ (คำ ร กล้ำ)	4.63	0.16	มากที่สุด
4. คำควบกล้ำแท้ (คำ ร กล้ำ) ผันเสียง	4.66	0.18	มากที่สุด
5. คำควบกล้ำแท้ (คำ ล กล้ำ)	4.37	0.12	มาก
6. คำควบกล้ำแท้ (คำ ล กล้ำ) ผันเสียง	4.33	0.12	มาก
7. คำควบกล้ำแท้ (คำ ว กล้ำ)	4.93	0.21	มากที่สุด
8. คำควบกล้ำแท้ (คำ ว กล้ำ) ผันเสียง	4.90	0.32	มากที่สุด
9. คำควบกล้ำไม่แท้	4.78	0.16	มากที่สุด
10. อ่าน เขียน เรียนรู้ความหมาย	4.12	0.11	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 3, 4, 7, 8 และ 9 อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, 5, 6 และ 10 อยู่ในระดับคุณภาพมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาด์ อนุสรณ์) โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตทวิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาด์ อนุสรณ์) โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตทวิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน ดังตาราง

ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ	N	μ	T ⁺	T	T ⁻
ก่อนเรียน	15	9.74	54	0	0
หลังเรียน	15	14.00			

*p<.05

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาด์ อนุสรณ์) หลังใช้แผนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติการทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน พบว่า ค่า T

ที่ได้จากการทดลองเท่ากับ 0 ซึ่งน้อยกว่าค่า T ที่ได้จากการเปิดตาราง Wilcoxon-signed rank test เท่ากับ 13 จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($14.00 > 9.74$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน

ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ	N	μ	T ⁺	T	T ⁻
ก่อนเรียน	15	10.65	56	0	0
หลังเรียน	15	14.81			

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์พบว่า ความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) หลังใช้แผนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติการทดสอบลำดับที่โดยเครื่องหมายของวิลค็อกซัน พบว่า ค่า T ที่ได้จากการทดลองเท่ากับ 0 ซึ่งน้อยกว่าค่า T ที่ได้จากการเปิดตาราง Wilcoxon-signed rank test เท่ากับ 13 จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($14.81 > 10.65$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 2

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย พบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตของ ผลการประเมินความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 3, 4, 7, 8 และ 9 อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, 5, 6 และ 10 อยู่ในระดับคุณภาพมาก

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) มีผลการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) มีผลการทดสอบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1) เมื่อพิจารณาความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากที่ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจสอบแล้ว พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 3, 4, 7, 8 และ 9 แผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับคุณภาพมาก ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, 5, 6 และ 10 ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งด้านความรู้, ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ภาระชิ้นงานที่ดีและน่าสนใจ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัย ได้มีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูล ตลอดจนการวัดและการประเมินผล การเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับบริบทของนักเรียน ทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญอีกทั้งยังมีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิ ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและสะกดคำกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากมีขั้นตอนกำหนดการสอนไว้เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน เป็นการสอนที่เน้นทั้งการสอนจากครูโดยตรงและการฝึกฝนของผู้เรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไฉนี สาและ (2560) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 2. นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิมีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิมีทักษะการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ ศิริรัตน์ เกิดแก้ว (2553) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตรา ตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในอำเภอเขาย้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในอำเภอเขาย้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ก่อนและหลังการใช้วิธีการสอนแบบปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำตามมาตราตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในอำเภอเขาย้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 หลังการใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิ กับวิธีการสอนแบบปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบ เอ็กซ์พลีซิสูงกว่าที่เรียนโดยใช้วิธีการสอน

แบบปกติ อีกทั้ง ศิริดา เอียดแก้ว (2548) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้วิธีการแบบอิเล็กทรอนิกส์กับวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้วิธีการแบบอิเล็กทรอนิกส์กับวิธีการสอนแบบปกติ แตกต่างกับนักเรียนที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำด้วยรูปแบบการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ระดับเห็นด้วยมาก

2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า รูปแบบการสอนอิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนที่มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเอง อีกทั้งยังมีขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ซึ่งเหมาะสมกับการฝึกอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนเกิดการอ่านได้อย่างรวดเร็ว และยังสามารถแก้ปัญหาของนักเรียนที่อ่านหนังสือไม่ได้อ่านไม่คล่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Atkins, James Grant (2013) ที่ได้ศึกษานักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์และแบบดั้งเดิมเป็นเวลาสองปี ติดต่อกันพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าในการอ่าน และ Laura Ferguson (2006) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับการวิเคราะห์สัทฐานวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้และความเข้าใจคำศัพท์ และผลกระทบในการเชื่อมโยงคำที่ใหม่กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนทั้ง 18 คนได้รับการประเมินก่อนและหลังเกี่ยวกับความเข้าใจและคำศัพท์จากการประเมินหลังเรียน พบว่า ผลแสดงให้เห็นคะแนนหลังการประเมินที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

3) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งถึงทักษะของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการฝึกฝน การเขียนคำและเรียนรู้คำศัพท์อย่างชัดเจน การฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และขั้นตอนการทบทวนความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่จากครูผู้สอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านการฝึกฝนซ้ำ ๆ สอดคล้องกับ กฎของการฝึกหัด (Law of Exercise) จากทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ ที่เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองที่ถูกต้องซ้ำ ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2547) ที่ได้สรุปไว้ว่าการทบทวนมีความสำคัญทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาทักษะแก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีความคล่องแคล่วและมีความมั่นใจในการให้คำ การอ่านคำ จึงส่งผลให้การเขียนคำของนักเรียนสามารถทำได้ดีขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jensen, Jessie Ruth (2009) ที่ได้ศึกษาผลของการสอนนักเรียนใช้รูปแบบการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ ถึงวิธีการรับรู้และใช้เงื่อนไขบริบทในเนื้อหา เนื้อหาผ่านโปรแกรมการสอนทบทวนซ้ำ ทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มบำบัด ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มบำบัดมีความสามารถในการกำหนดความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้จักเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญมากกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท ครูควรชี้แจงการทำกิจกรรมในแต่ละประเด็นอย่างละเอียดเพื่อให้นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ครูควรเอาใจใส่กับนักเรียนอย่างทั่วถึง ให้คำปรึกษากับนักเรียนเมื่อเกิดปัญหาหรือในระหว่างดำเนินการ

2. รูปแบบการสอบแบบเอ็กซ์พลีซิท เป็นวิธีการสอนที่ได้กำหนดขั้นตอนการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน ดังนั้นผู้ที่นำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ควรศึกษารูปแบบการสอนให้ชัดเจนและเข้าใจจุดประสงค์ของแต่ละขั้นตอน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท เนื่องจากผู้ทำการวิจัยได้พัฒนาผลจากกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีจำนวนที่ไม่มาก จึงสามารถดูแลและให้คำแนะนำได้อย่างทั่วถึง สำหรับงานวิจัยครั้งต่อไปอาจจะมีการปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้เห็นผลได้ชัดเจนหรือนำไปใช้กับรายวิชาหรือสาระการเรียนรู้อื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- คมขำ แสนกล้า. (2547). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม). สืบค้นจาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc>
- จุฑามาศ ศรีวิลัย. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้ภาพประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์บริหารการศึกษ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์). สืบค้นจาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc>
- ไฉนี สาและ. (2560). *ผลของการสอนแบบเอ็กซ์พลีซิทที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์). สืบค้นจาก <https://kb.psu.ac.th/psukb/handle/2016/11793>
- ประสงค์ วัฒนสุข. (2532). *การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2557). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์). (2563). *รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์) ปีการศึกษา 2563*. พะเยา: โรงเรียนบ้านสบสา (สายใจ ดาลาล์ อนุสรณ์).
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ศิริดา เอียดแก้ว. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิด และหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตกับ วิธีการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร). สืบค้นจาก <http://www.sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/8423?attempt=2&>
- ศิริรัตน์ เกิดแก้ว. (2553). ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิต. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี). สืบค้นจาก <http://rdi.rmuts.ac.th/rmutsvrj/download/year2-issue1-2553/p55.pdf>
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2561). การแทรกซ้อนของภาษาไทยเหนือในการเรียนภาษาไทยกลาง. *Language and Linguistics*, 4(2), 40-56. สืบค้นจาก <https://so04.tcithaijo.org/index.php/joling/article/view/136044>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. (2564). คู่มือการดำเนินการพัฒนาการอ่านเขียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยาเขต 2 ปีการศึกษา 2564. พะเยา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2562) . จำนวนและร้อยละของผู้เรียนที่อ่านออกเขียนได้ (ระดับ ประถมศึกษาที่ 1-3). สืบค้นจาก https://sp.moe.go.th/sp_2563/info/?module=report_table3_26&edu_year=2563&edu_round=1&reo=all
- อรรรณ มีชานาญ. (2557). ผลการใช้รูปแบบการสอนแบบเอ็กซ์พลิชิตที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม จังหวัดชัยภูมิ. (การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี). สืบค้น จาก <https://tdc.thailis.or.th/tdc>
- Atkins, James Grant. (2013). *The Effect of Explicit Teaching of Comprehension Strategies on Reading Comprehension in Elementary School*. The degree of Doctor of Philosophy under the Executive Committee of the Graduate School of Arts and Sciences, Columbia university. Retrieved from <https://academiccommons.columbia.edu/doi/10.7916/D82N58H4>
- Barak V. Rosensine. (1986). *Synthesis of Research on Explicit Teaching*. Educational leadership: journal of the Department of Supervision and Curriculum Development, N.E.A 43(7). Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/234615763_Synthesis_of_Research_on_Explicit_Teaching
- Jensen, Jessie Ruth. (2009). *Examining the Effects of Explicit Teaching of Context Clues in Content Area Texts*. Theses and Dissertations. Retrieved from <https://scholarsarchive.byu.edu/etd/1816/>
- Laura Ferguson. (2006). *The effects of Explicit teaching of Morphemic Analysis on Vocabulary learning and Comprehension and its Transfer Effect to Novel Words*. Master's thesis. Wichita: Wichita State University. Retrieved from <https://soar.wichita.edu/handle/10057/277>